

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. november 2020 blev i sag nr. 95459:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Danica Pension, Livsforsikringsaktieselskab
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har pensionsordning. I klageskema af 28/6 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Ved henvendelse fra Danica Pensionsforsikring angående kapitalforsikringssum til udbetaling pr. 01.07.2020 på kr. 318.669 er jeg af den opfattelse, at udbetalingen skal være minimum kr. 36000 større efter 40% skat. Min påstand begrundes med selvom der ikke på tidspunktet for kontraktens indgåelse udtrykkelig er aftalt en rentegaranti har Danica tilvejebragt mig en berettiget forventning om en rentegaranti i deres brev af december 1995, hvor der loves 4,5% rentegaranti fastsat af Finanstilsynet i hele opsparingsperioden. Endvidere i forklaring til kontooversigten pkt. 9. Denne forventning bør i samspil med koncipistreglen have betydning for rentegaranti i stedet for udbetalingsgaranti.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At der foretages en korrekt renteberegning ud fra den oplyste 4,5%-rente tilskrevet kontooversigten – dvs. yderligere udbetaling på de minimum kr. 36.000 efter skat (40%)."

Selskabet har i brev af 29/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klagen omhandler, hvorvidt klageren har krav på en årlig depotrentetilskrivning på 4,5% på sin pensionsopsparing i traditionel pension (G82).

Problemstillingen er afklaret med U 2016.1487H, og klageren har intet fremlagt, der indikerer – endsige dokumenterer – at han på noget tidspunkt har modtaget et konkret tilsagn om andet og mere end en ydelsesgaranti.

Ankenævnet for Forsikring

2.

95459

Til nævnets orientering skal oplyses, at den af klageren fremlagte mail fra 16. marts 2020 omhandler beregning af depotudviklingen i året 2004, hvor selskabets kontorente tilfældigvis var 4,5%.

I øvrigt henvises til de afslag af 7. og 29. november 2019, der er fremlagt af klageren."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af brev af 7/11 2019 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Ad 2.

Hverken Danica Pension eller Statsanstalten for Livsforsikring har garanteret en rentetilskrivning på 4,5 procent hvert år. Vi har derimod givet en udbetalingsgaranti. Udbetalingsgarantien bygger på en forudsætning om, at der samlet set – over hele pensionsordningens løbetid – sker en gennemsnitlig forrentning af dine indbetalinger med den såkaldte grundlagsrente. Problemstillingen med en garanteret rente på 4,5 procent er i øvrigt afklaret med højesteretsdommen den 21. januar 2016.

Din pensionsordning er oprettet i 1990 med en grundlagsrente på 4,5 procent. Grundlagsrenten er forlods indregnet i dine garanterede udbetalinger.

Det er korrekt, at der mellem Forsikring & Pension og Erhvervs- og Vækstministeriet blev indgået en aftale i juni 2012, der satte et loft over kontorenten på to procent. Den aftale har dog ikke betydning for dig, da din garanterede udbetaling er beregnet ud fra din grundlagsrente.

Ad 3.

Når vi taler forrentning i Danica Traditionel, er det vigtigt at forstå forskellen på grundlagsrente og kontorente. Grundlagsrenten er den rente, der forlods er indregnet i dine udbetalinger, mens kontorenten har betydning for størrelsen af det løbende afkast. Når kontorenten er lavere end grundlagsrenten, udbetaler vi blot de garanterede udbetalinger.

Du kan ikke lægge den årlige forrentning med kontorenten (afkastet) til grund, når du vurderer, om Danica Pension har opfyldt udbetalingsgarantien, da det er to forskellige ting."

Af brev af 29/11 2019 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Når vi tidligere har skrevet i et bilag til vores kontooversigter, at '*Danica giver en garanteret forrentning på 4,5% p.a. efter realrenteafgift*' er det et udtryk for;

1. at vi forlods har indregnet en bestemt rente i beregningen af din garanterede ydelse
2. at vi udbetaler den garanterede ydelse på det aftalte udbetalings tidspunkt, også hvis vi i en periode ikke kan opnå den rente på 4,5%, vi har forudsat i beregningsgrundlaget."

Af brev fra december 1995 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Få op til 63,5% i skattefradrag

De kan inden den 31. december indbetale et ekstra beløb på Deres Danica Kapitalpension og derved opnå et fordelagtigt skattefradrag på op til 63,5%. Kapitalpensionen er en fordelagtig investering, fordi De kun skal betale 40% i afgift, når kapitalpensionen til sin tid skal udbetales.

I 1995 kan De maksimalt indbetale 31.200 kr. på Deres Danica Kapitalpension. Vi forventer, at De indbetaler 10.315 kr. i år, hvilket betyder, at De har mulighed for at supplere med et ekstra indskud på 20.885 kr. Minimumsindskuddet er dog 5.000 kr.

De skal være opmærksom på, at det beløb, De maksimalt kan indbetale til Deres kapitalpension, både omfatter Deres Danica Kapitalpension samt eventuelle andre kapitalpensionsordninger via arbejdsgiver, i bank eller andet forsikringsselskab.

Ændring af den garanterede rente

Danica garanterer at forrente Deres kapitalpension med mindst 4,5% efter realrenteafgift i hele opsparingsperioden. Det samme gælder en ekstra indbetaling i år. Den garanterede rente omfatter dog ikke fremtidige bonus- og præmiereguleringer.

...

Finanstilsynet fastsætter hvert år, hvor høj en rente liv- og pensionsselskaber må garantere, og det har siden den 1. juli 1994 været 2,5% for alle nye forsikringer. For Dem betyder det, at alle ekstra indbetalinger i 1996 vil få en rentegaranti på 2,5%. Derfor er det fordelagtigt at indbetale et merbeløb i år, hvor De får den høje rentegaranti på 4,5%."

Af "Forklaring til Kontooversigten" fremgår bl.a.:

"9 Kontorente:

Danica giver en garanteret forrentning på 4,5% p.a. efter realrenteafgift. Med bonus er der mulighed for en større forrentning. Pensionsopsparing er imidlertid pålagt realrenteafgift. Saldoen pr. 01.01.1983 forrentes med renten før realrenteafgift, mens opsparing foretaget senere er forrentet med renten efter realrenteafgift."

Nævnet udtaler:

Klagerens pensionsordning er oprettet i 1990. Ordningen er en traditionel pensionsforsikring med garanterede ydelser oprettet på det beregningstekniske G82-grundlag med en grundlagsrente på 4,5 %.

Klageren, der ikke har fremlagt police eller dækningsoversigter, har anført, at selskabet har tilvejebragt ham en berettiget forventning om en rentegaranti ved et brev i december 1995, hvori der loves 4,5 % rentegaranti fastsat af Finanstilsynet i hele opsparingsperioden, og i punkt 9 i "Forklaring til Kontooversigten". Han kræver derfor, at selskabet som minimum udbetaler yderligere 36.000 kr. efter skat.

Selskabet har anført, at problemstillingen er afklaret med U.2016.1487H, og at klageren intet har fremlagt, der indikerer, at han på noget tidspunkt har modtaget et konkret tilsagn om andet og mere end en ydelsesgaranti.

Af brev fra december 1995 fra selskabet til klageren fremgår det blandt andet, at "Danica garanterer at forrente Deres kapitalpension med mindst 4,5 % efter realrenteafgift i hele opsparingsperioden. Det samme gælder en ekstra indbetaling i år. Den garanterede rente omfatter dog ikke fremtidige bonus- og præmiereguleringer. Finanstilsynet fastsætter hvert år, hvor høj en rente liv- og pensionselskaber må garantere, og det har siden den 1. juli 1994 været 2,5 % for alle nye forsikringer. For Dem betyder det, at alle ekstra indbetalinger i 1996 vil få en rentegaranti på 2,5 %. Derfor er det fordelagtigt at indbetale et merbeløb i år, hvor De får den høje rentegaranti på 4,5 %".

Af "Forklaring til Kontooversigten" punkt 9 fremgår det, at "Danica giver en garanteret forrentning på 4,5 % p.a. efter realrenteafgift. Med bonus er der mulighed for en større forrentning. Pensionsopsparing er imidlertid pålagt realrenteafgift. Saldoen pr. 01.01.1983 forrentes med renten før realrenteafgift, mens opsparing foretaget senere er forrentet med renten efter realrenteafgift".

Det følger af Højesterets dom i sagen U.2016.1487H, at der ikke ud af G82-beregningsgrundlaget kan udledes nogen forpligtelse for et pensionselskab til hvert år at forrente forsikringstagerens løbende pensionsopsparing med 4,5 %.

Højesteret har videre i dommen anført, at selv om der ikke af G82 kan udledes en garanti for en vis årlig minimumsforrentning af den løbende pensionsopsparing, er det ikke udelukket, at der i forbindelse med livsforsikringer, som er tegnet på grundlag af G82, kan være aftalt en sådan garanti i forholdet mellem forsikringsselskab og forsikringstager. Om dette er tilfældet, beror på den konkrete aftale, men der kan i situationer, hvor rentegarantien ikke fremgår af forsikringspolicen, alene antages at være afgivet en garanti, hvis der i sagens øvrige omstændigheder er

Ankenævnet for Forsikring

5.

95459

særlige holdepunkter herfor. Det bemærkes herved, at en sådan garanti i givet fald vil overstige den forsikringsydelse, som forsikringspræmien er beregnet ud fra i henhold til G82.

Det følger af Højesterets dom i sagen U.2016.1487H, at der alene kan antages at være afgivet en rentegaranti, som anført af klageren, hvis der er særlige holdepunkter herfor.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke er fremkommet med oplysninger, som giver nævnet grundlag for at statuere, at selskabet over for klageren har afgivet en rentegaranti. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet bemærker, at der i brevet fra december 1995 og "Forklaring til Kontooversigten" punkt 9 ikke er særlige holdepunkter for, at selskabet har afgivet en sådan rentegaranti. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at brevene alene ganske kortfattet beskriver den garanterede rente, hvilket må læses i sammenhæng med forsikringens virkemåde i øvrigt, hvorefter selskabet mod betaling af den aftalte præmie har forpligtet sig til ved forsikringsbegivenhedens indtræden at udbetale bestemte ydelser beregnet ud fra en grundlagsrente på 4,5 % og med tillæg af eventuel bonus. I brevet fra december 1995 oplyses klageren om, at "Den garanterede rente omfatter dog ikke fremtidige bonus- og præmiereguleringer", og der er derfor ikke givet tilsagn om, at hele depotet – inklusiv midler, der stammer fra efterfølgende bonustilskrivninger og præmieforhøjelser – til enhver tid forrentes med mindst 4,5 % om året.

Nævnet henviser til sine afgørelser i blandt andet sagerne 93010, 90464, 89848 og 85814, hvor nævnet heller ikke fandt særlige holdepunkter for, at der var afgivet en sådan rentegaranti.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

6.

95459

Svend Bjerg Hansen